

מכובדים וחברים יקרים !

אני אספר על אבא שלנו, יצחק - איזי פיליפ מהיבט של בת שנולדה כשהיה בן 48 שנים. לחברות שלי היו סבים וסבתות בגיל הזה, אבל בשבילי הוא היה ה-אבא! האבא הכי טוב בעולם, האבא הכי אוהב בעולם. כמה חשוב שבכל מבוגר נשארת נשמה של ילד קטן עם הסקרנות, האמונה, השובבות ואהבה ענקית ללא תנאי.

היום, ממרום שנתי, מהמידע שאנחנו מקבלים מכולכם, יש לי כמה וכמה תובנות לחיים שלא יסולאו מפז. אז, בילדות - לא היה הרבה, אבל לא היה חסר לנו כלום. אמא ציפקה כמו שקראו לה החברים, היתה אקונומיסטית למופת.

אז אספר על אבא שלי :

אבא - עם עור שחום (מוצא ספרדי על פי מחקר..), עיניים טובות ושמחות, חיוך מפורסם בזוית הפה (חיוך שובב כאילו זומם משהו..), ידיים טובות, מחוספסות, עדינות, מוכנות תמיד לליטוף ולחיבוק חם.

התכונות שאני זוכרת:

ספורטאי בנשמה - מי לימד אותנו לשחות בבריכת גורדון בתל אביב? כמובן שאבא. ההדרכה: "ישר למים העמוקים! שם לא תעמדי סתם. אם תתעייפי, אביא אותך אל דופן הבריכה לנוח". תמיד נתן בטחון - אני כאן בשבילך. לפעמים (האמת, די הרבה), היינו נצלות בשמש והתירוץ לאמא הכועסת היה "הן לא רצו לשים קרם" (לא ממש מבוגר אחראי). כיתה י"א - בגרויות בספורט. בחרדת קודש החזיק ביד ספר תרגילי חימום לשחקני כדורגל, ש-פלה האגדי נתן מתנה למוטליה שפיגלר (אשתו היתה המורה שלי לספורט). אבא היה מגיע לאולם הספורט, מאמן אותי ואת חברתי, בדיוק מירבי. נו, ברור שקיבלנו ציון 10! אבא נשאר ספורטאי עד שנותרו האחרונות.

חבר לצעיר ולמבוגר - אבא התחבר אל כולם. בהיותו נהג הובלות בטנדר גדול (צבע חקי), הכיר מגוון של אנשים. אהבת התימנים מראש העין ואכל איתם סחוג חריף. בחתונה של בת דוד שלנו, שנישאה לתימני, הוא רקד ותופף על פחית ממש כאילו נולד בצנעא. פרלמנט הצעירים (בגיל) של מנקי המכוניות בימי שישי בצהריים ב"שכונה" שלנו - אבא היה מנקה את האוטו כאילו טיפל בתינוק. פגשתי לפני זמן מה, בן של שכנים שאמר לי - "את הבת של פיליפ נכון? איך הוא היה מנקה את האוטו שלו!" חברה טובה אמרה לי אחרי שסיפרתי לה על הטקס - "וואו! איזה אבא מדהים היה לך. כל כך אהבתי אותו" ..

גינטלמן אמיתי - אבא היה פותח דלתות מיומן, מלביש מעילים בדרך מיוחדת ללא מאמץ, במיומנות מיחדת. יקה אמיתי. בחולצה לבנה, מגולח משעי, עם אפטרשייב 4711, הוא היה ממש "חתיך" הורס.

רקדן של טנגו / וואלס. רוקד בחתונות עם כל כלה, גם אם לא הכיר אותה אישית. לימד את אמא ריקוד אחד - טנגו, גם אותי ואת אלי לימד לפני החתונה שלנו

מוסיקה - היתה לאבא שריקה מיוחדת כשהיה חוזר מהעבודה ויורד דרך הדשא. מתוך מוסיקת לילה זעירה של מוצרט. יומיים לפני החתונה שלי ושל אלי, ראינו יחד את האופרה "נבוכדנצר- נבוקו" בקיסריה. היו לו דמעות בעיניים בקטע שבו העבדים העבריים יוצאים משערי החומות לחופשי. השחקנים שהגיעו מכיוון הים לא היו צריכים תפאורה מיוחדת - זה היה מדהים ומופלא. את הפטיפון שרכשתי עם המשכורת הראשונה שלי, הוא עזר לי לממן.

רוך, עדינות והומור - אבא הביא לנו אפרוחים לגידול. באמת אני לא יודעת מה היתה הכוונה, אבל זה הצליח לשגע את אמא. הוא הסכים ששושי ואני נגדל כל מיני בעלי חיים (תוכים, צבים, חתולה וקיפודים). אבא היה מספר לנו על היותו ילד קונדסון-שובבון. סיפור על הדודה שהלכה לשירותים בחצר והוא שם לה כוורת דבורים. היא ברחה החוצה עם תחתונים. על הסוס של החלבן השכונתי - אבא תחב לסוס מקל. הסוס דהר ברחוב, החלב מהכדים נשפך והחלבן הזמין משטרה. השוטר (איש גדול עם שפם ענק) הזהיר את אבא לבל יחזור על התעלול. לימים כשאבא היה בביקור בעיר, הוא ראה איש במדים דומה מאד לשוטר הנזכר. מתברר שזה היה הבן שהמשיך בתפקיד אביו.

סדר, ארגון ונקיון - איך מניידים רהיטים כבדים בתוך הבית? לאבא פתרונות. שמים שמיכה דקה מתחת לרגלי הרהיט ומושכים בעדינות, בלי לשרוט מרצפות. אנחנו עושים את זה עד היום. במשקי הדרום ברח' עמינדב בתל אביב, אבא בתחילת עבודתו ביקש שאכתוב לו שלטים לכל הקיבוצים והמושבים. הוא עשה רשימה לפי מספרים, על כל תא היה שלט עם מספר ושם. אצלו נשארה רשימה - ליד כל מספר היה שם הקיבוץ/מושב וככה היה הרבה יותר קל לנתב את כולם. בהעמסת הסחורות - כלל חשוב ביותר. לעולם לא יהיו חומרי ניקוי ליד מזרונים או מוצרים אחרים המיועדים לילדים או ליד מוצרי מזון. פעם אחת סיפר שהיה חייב לפרק משאית שלמה ולהעמיס מחדש, בגלל סידור לא נכון.

אהבתי לשבת ליד אבא כשחזר מהעבודה ולהקשיב איך עבר עליו היום. נהייתי לראות איך היה אוכל את המרק עם חתיכות לחם בפנים. עד היום בתנו הבכורה אוהבת לאכול מרק בדיוק ככה. במטבח - קילפתי תפוח אדמה ואבא עמד לידי ואמר " מיידליה - מהקליפה הזו היה לי אוכל ליום שלם". מאז אני מקלפת דק-דק.

לסיום - כמה משפטים שחקוקים אצלי לתמיד.

להילחם בפחד - תהיי אמיצה. מרביצים לך - תחזירי, אבל אל תתחילי. אם צריך תמיד אעזור לך. אדם שנותן כבוד לאחרים, יכבדו גם אותו. (לשושי, שהתקבלה ללימודי רפואה, אמר - קודם תהיי פיליפ ואחר כך דוקטור).
ברכה של "עד מאה כעשרים" ו"אני מאחל לך כפול ממה שהייתי מאחל לעצמי".
"תמיד אפשר לתת לאחרים, גם אם אתה בטוח שאין לך מה לתת".

אבא-סבא, מתגעגעת אלייך כל יום מחדש.
תמיד ילדתך הקטנה - פנינה (פיליפ - איתי)